

Smysl, kterému říkáme Bůh

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás v tuto 3.ad.n. Vítám BKS a těšíme se na zpestření bohoslužeb. vítám Vás slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 104, 31-34)

31 Hospodinova sláva potrvá věčně! Hospodin se bude radovat ze svého díla.

32 Shlédne na zemi a ta se třese, dotkne se hor a kouří se z nich.

33 Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu.

34 Kéž mu je příjemné moje přemítání! Hospodin je moje radost.

Píseň: BKS

Modlitba

Děkujeme ti, Pane, náš Bože, za to, že nám dopřáváš milost nového začátku. Dej, ať v průběhu adventní doby roste naše radost a naděje. Ať jdeme vstříc tvému Synu, Spasiteli světa. Ať nás od Tebe neodpoutají pozemské radosti, ať se z tebe nestane stromeček, který budeme oslavovat. Prosíme, ať je pro nás tento advent znamením tvého požehnání, ať je i náš život stále více prozářen světlem tvé milosti. Dej nám poznat skutečnou moc a smysl Vánoc. Skrze Krista, našeho Pána. Amen

I. Čtení (1.Tes 5, 16-24)

16 Stále se radujte,

17 v modlitbách neustávejte.

18 Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.

19 Plamen Ducha nezhášejte,

20 prorockými dary nepohrdejte.

21 Všecko zkoumejte, dobrého se držte,

22 zlého se chraňte v každé podobě.

23 Sám Bůh pokoje, nechť vás cele posvětí a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

24 Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce11 – Na cestě do Gazy)

● Co víte o misii? Víte, že k misii nepatří jen kázání evangelia, ale také pomoc v řadě konkrétních věcí (školství, zdravotnictví, adopce na dálku...)?

● Co víte o Albertu Schweitzerovi? Víte, že kázal černošským domorodcům v pralese a také mezi nimi pracoval jako lékař?

● Myslíte, že křest může člověka nějak změnit?

● Je důležité množství vody, která je při křtu použita?

● Je naše církev také otevřená pro všechny lidi?

● Setkali jste se s někým, kdo čte Bibli, a přitom nepatří do žádné církve? Proč to asi dělá?

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 482 - Ó ty radostný čase vánoční, požehnaný nám na věky

Kázání (Fp 4, 4)

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté

Dnes je neděle zvaná latinsky **Gaudete** – co znamená radostná neděle. Opis radosti a vysvětlení, co je radost, je nejlepší slyšet v obrazech. Dnes teda v kázání uslyšíte 3 příběhy. A začnu prvním příběhem.

První příběh

*„Žil jednou jeden **slepý člověk**, který za okny svého pokoje pěstoval s velkou pečlivostí květiny. Od jara do podzimu krásně kvetly. Jednoho dne se u domu zastavil jistý kolemjdoucí. Když spatřil slepého muže zalévajícího květiny, podivil se: Prosím vás, proč ty květiny pěstujete? Vždyť je stejně nevidíte! Slepý se usmál a řekl: Mám pro to hned tři důvody. Jednak se mohu květin dotýkat. A také mám rád jejich vůni. No a tím třetím důvodem jste vy! Jak to, vždyť mě vůbec neznáte! Neznám, ale právě tak jsem si to představoval. Jistě půjde okolo někdo, kdo má květiny rád a komu udělají velkou radost. Zastaví se u mého okna, budeme spolu hovořit, a tak budu mít **radost** zase já.“*

V odpovědi tohoto muže je velká pravda. Tolik **radosti** v životě zažijeme, kolik jí sami dokážeme rozdat druhým.

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám radujte se! Copak je možné **nařídít radost**, radovat se na povel? Není radost jako radost. Někdy ji zaměňujeme za dobrou náladu. Skutečná radost není jen prchavá nálada, nýbrž je to určitý způsob našeho bytí na světě.

Advent tu bude už jen nakrátko, blíží se vánoční čas, společnost se rozpomíná, že jsou to svátky nějak související s **křesťanstvím** – a proto jsou nakrátko, leč hojně, do médií zvaní „*faráři*“, pokud se nelekají mikrofonu či kamery. Mají tam vyprávět – **o čem?** O morálce? Jsou to přece faráři. To, co jako křesťané dlužíme této společnosti, co ona opravdu potřebuje a na co bychom měli být experty, není ani tak morálka, jako **radost**.

Neotevřeli-li se v lidských životech, myslích a srdcích nejprve dostatečný prostor pro radost a svobodu, pak všechno povídání o morálce se velmi pravděpodobně brzy zvrhne. Bez radosti a bez svobody není žádná skutečná mravnost. Ztratí-li se **radost a svoboda srdce**, pak je z křesťanství opravdu „otrocká morálka“.

Znepokojujících znamení toho, že se lidem nedostává radosti, je současná ohromná **exploze průmyslu zábavy**, která v naší době pomalu pohlcuje postupně všechny ostatní sektory života. "Zábava" je umělá náhražka pro ty, kteří neví, co je to radost. Mluvíme-li o radosti jako o duchovní kvalitě, opravdu nejde o křečovitě úsměvy.

Pravá radost je vždy spojena s vnitřní svobodou. K radosti patří schopnost jistého nadhledu od mnohých věcí kolem nás. Skutečnou radost si nepleťme ani s optimismem nebo pozitivním myšlením. Život není jen „*bílý dům s vyhlídkou do krásné zahrady*“, má také svou tragickou a bolestnou stránku, kterou rozhodně nejde zastírat. Radost, která ještě nezná sféru lidské tragiky, to ještě není ta radost, která osvobozuje lidské srdce. Ta nejhlubší radost je ta, která prošla onou **sférou tragická**, patrem bolesti. Ano, dokonalá radost pochází z proměněné bolesti.

Druhý příběh

„Bratr Lev se ptá Františka, co je dokonalé veselí, dokonalá radost. František odpovídá: I když bych obrátil svým kázáním všechny lidi – to ještě není dokonalá radost. Tak nám přece řekni, bratře Františku, co tedy je ta dokonalá radost. Kdybych všechny nemocné uzdravil, sultána obrátil, mrtvé křísil – tak ani to ještě není dokonalá radost. Pro smilování Boží, Františku, řekni nám konečně, co tedy je dokonalá radost! Františkovou odpovědí není definice, je to zas příběh. Bratře Lve, když se vracíme do našeho kláštera a je krutá zima, jsme silně promrzlí a těšíme se domů do tepla, klepeme na dveře – bratr vrátný volá: Kdopak je tam? Ozýváme se: My jsme to, bratříčci, vracíme se domů. On na to: Ne, vy jste taškáři, já vás neznám. A my zase: my jsme bratříčci, mrzneme, už nás pusť dovnitř! Když po dlouhém klepání nás nepustí dovnitř, nýbrž vyjde ven a holí nás seřeže a hodí nás do sněhu – a my to všechno pro našeho Pána přijmeme, tak tohle, bratře, to je dokonalá radost!“

Jistě, člověku se mohou stát mnohem horší věci než toto, ale ten příběh dobře vystihuje zkušenost, že ta „**dokonalá radost**“ znamená umět přijmout i to, co se nám nelíbí a nehodí, co jsme si nenaplánovali, co je těžké a drsné. Přijmout to nikoliv se skřípajícími zuby, ne s myšlenkou na odplatu, ani ufnukaně, nýbrž přijmout to vše s velkorysým, svobodným a radostným ANO, že život není absurdním sledem náhod – i když se nám může v určitých chvílích jevit. **Nýbrž je nesen smyslem, jemuž říkáme Bůh.**

Bůh je blízko – někdy tam, kde bychom ho vůbec nečekali. Tam, kde všechny lidské možnosti selhaly, tehdy, kdy už z naší obyčejné lidské síly nemůžeme dál, si najednou uvědomíme, že nejsme ještě ztraceni. To radostné překvapení, že tam, na konci lidských možností, nepadneme do prázdnoty, nýbrž do Boží náruče.

Připravujeme se na vánoční dny, v nichž si každoročně připomínáme, že v odlehlém, zapomenutém koutě světa, za okolností zdaleka ne lehkých a optimistických, v zimní noci, v páchnoucím chlévě, daleko od teplých hostinců a útulných lidských příbytků, se narodil ten, který přinesl lidstvu skutečně **radostnou zvěst**.

Kéž nám tato nadcházející sváteční doba a tato zvěst pomůže unést a proměnit i naše životní tíže a obtíže, smutky i úzkosti. O adventu a Vánocích si můžeme představit **vlastní život jako cestu**, kdy už jdeme za hvězdou, ale ještě jsme uprostřed té temné a chladné noci; ještě jsme na cestě, ještě nás mnohé věci svírají, dosud jsme poutníci před bránou jeslí. A právě do této doby zaznívá dnes pozvání k radosti: Radujte se všichni v Pánu! Pán je blízko! Napřimte se a zvedněte hlavy! Neignorujme tento hlas.

Posledním příběhem skončím toto kázání

Třetí příběh

- „*Míč na fotbal má v mých rukou cenu asi 300 korun. Na noze Lionela Messiho má cenu asi 40 milionů euro... Jde o to, kdo ho drží!*
- *Štětce v mé ruce stojí 50 korun. Štětce v rukou Picassa stojí asi sedmnáct milionů euro... Jde o to, kdo ho drží!*
- *Tenisová raketa, kterou držím v ruce, je prakticky k ničemu. V rukou Novaka Djokoviće znamená vítězství v turnaji... Jde o to, kdo ji drží!*
- *Hůl v mé ruce mě podepírá na houbách. Hůl v ruce Mojžíšově rozdělila Rudé moře... Jde o to, kdo ji drží!*
- *Když držím prak já, není to nic jiného než hračka. Prak v ruce Davida zabil Goliáše... Jde o to, kdo ho drží!*
- *Chleby a ryby v mých rukou jsou svačina. Pět chlebů a dvě ryby v rukou Božích nasýtily množství lidí... Jde o to, kdo je drží!*
- *Hřeby v mých rukou znamenají jen bolest. Hřeby v rukou Ježíše Krista znamenaly spásu celého světa... Jde o to, kdo je má v rukou!*
Jak vidíš, všechno záleží na tom, kdo ty různé věci drží v rukou... Vložme tedy svoje úvahy, starosti, úzkosti, naděje, sny, rodinu a vztahy s dalšími lidmi do Božích ruk a On je dokáže proměnit v něco, co je za hranicí našeho myšlení.“ Amen

Modlitba

Bože, bez tebe jsme malí, slabí a ubozí. Pozvedni nás z prachu země do světla adventu, abychom s hlubokou pokorou očekávali, a nakonec se i dočkali. Uč nás žít advent v rušných ulicích města, abychom Tvé slovo dokázali nosit v sobě trvale a vnímat ho, kdekoli jsme.

Ticho – 30 sekund

Píseň: 693 - Radujte se, bratři, neboť blízko je Pán

Ohlášky

Přímluvná modlitba

- (z knihy modliteb)

U tebe, Bože, není nic nemožného; vyslyš nás pro své milosrdenství.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 438 - Bohu chvála buď i čest

Posláni (Jk 1, 23-25)

23 *Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled;*

24 *podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá.*

25 *Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky.*

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 *„Hospodin tě požehná a ochrání tě,*

25 *Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,*

26 *Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*“

Píseň: BKS